

kaságok közé tartozott, ma Németország több helyén szinte állandó eltérés, melyet tenyésztés útján is előállítanak. S ugyanaz áll az ab. *Doubledayaria*-ra nézve is, mely állandóságra törekvését abban tanúsítja, hogy a Rajna mentén szabadban talált megtermékenyített nősténye után a következő ivadék közt még néhány törzspéldány fordult elő ugyan, de harmadévre már csakis az eltérés mutatkozott, holott máskülönben ily tenyésztéseknél a visszatérés a törzsfajhoz mind erősebben szokott mutatkozni. Szabadban is mind nagyobb tért hódít. Alig 30 év előtt az ab. *Doubledayaria* csakis Angolországból volt ismeretes, 15 év óta mutatkozik a Rajna mentén s itt a törzsfajt már csaknem felére szorította le, 1887-ben feltűnt Hannoverben és Gothában, 1892-ben már Sziléziában is, és ma van szerencsém átmeneti alakját bemutatni, melyet az idén *Gabriely György* Ujpesten fogott; jele annak, hogy terjedési körét kezdi Magyarországra is kiterjeszteni. *Abafi A. Lajos.*

Különfélék.

A *Saturnia pyri* barna hernyójából lett báb, melyről a R. L. IV. 197. l. megemlékeztem, sehogy sem akarván kikelni, gubóját felvágtam s azt találtam, hogy a hernyónak csak fejerésze volt báb alakú, a többi elszáradt hernyó alakú volt; a hernyó nem birt bábbá alakulni. Ebből azt következtetem, hogy a hernyó vagy már akkor is beteg s azért barna volt, mikor találták, vagy a kíméletlen bánásmód miatt később lett beteg. A *Saturnia spiniből* (l. R. L. IV. 199. l.) kikelt még vagy 12 darab, de valamennyinek mellső lába szintén fejletlen volt. Ennek okáról alkalmilag elmondom véleményemet. *Hudák Ede Ágost.*

Az őszibarackkfa rontójaként az utóbbi években az északamerikai Egyesült Államokban lépett fel az *Anarsia lineatella* Z. nevű molypille, mely már Európában is kártékonynak bizonyult. Valószínűleg Ázsiából származik s az őszibarackkfával elszármazott hozánk és tovább is. Újabban *Marlatt C. L.* a washingtoni rovar-tani hivatal assistense (Publications of the U. S. Department of Agriculture, Division of Entomology. 1898. X. 7. 1.) tanulmány tárgyává tette a pillét, mely petéjét május végén a barackkfa levelének tövébe rakja le. Itt a kikelő hernyó az ágba furakodik s itt kitelel. Áprilisban, midőn az őszibarackkfa kihajt, innen kiindulva a fahéj alatt menetet készít a fiatal hajtások felé, miközben átrágja a sejtrészeket, melyeken át a hajtás a törzstől táplálékot nyer, úgy hogy a fiatal levelek, virágok és ágak elhervadnak s elszáradnak. Minthogy a hernyó a héj alatt folyton vándorol, az okozta kár